

La fraternitat també és cosa de la mirada i l'escolta

Dm, 23/01/2018 per Andreu Ibarz Mellado
[Colloquium Salutis](#)

Un any més, 2018.

Sovint sentim la frase «el temps passa volant» i, certament, quan parlàvem de projectes per al 2020 semblava tot plegat molt lluny. I ara... En qualsevol cas, **marcar-nos nous propòsits cada inici de l'any és un costum ben arrelat i, especialment, constructiu si som capaços de dur-los a terme.** Arribats a determinada edat —i això pot servir metafòricament no només per a les persones sinó també per a les comunitats, grups, institucions...— el rellotge biològic o el ritme rutinari ens minva la capacitat visual, l'oïda i ens fa molt menys flexibles.

Un propòsit ben interessant per a aquest 2018 tot just estrenat —jo diria del tot necessari en aquest moment històric—, fora anar una mica a **contracorrent i proposar-nos desplegar capacitats en la mirada, l'escolta i la flexibilitat.** Efectivament, moltes de les nostres actituds, comportaments i actuacions tenen molt a veure amb la nostra mirada. ¿Per què no una **mirada possibilista, confiada, optimista, global però sense perdre la singularitat de cada realitat o persona,** perceptora de la diversitat i de la diferència...? El món d'avui necessita mirades amb la llavor de la renovació, la transformació, el canvi. I mirades plenes de respecte, atenció, valoració, interès... Mirades predisposades a copsar dades i informació però, sobretot, a interpretar la vida i acollir persones. I segurament també **ens podem proposar millorar la nostra capacitat d'escolta.** La interna i l'externa. Quantes vegades ens fem els «sords» o ja ens va bé que el soroll extern no ens deixi escoltar res. Parar l'orella i acollir els missatges sobre què passa a la comunitat, la classe, el veïnat, la ciutat, el planeta... i, sobretot, en aquells més pròxims i necessitats. **Una mirada i una escolta nova que ens faci «sortir» de prejudicis, esquemes rígids, comoditats i ens faci ser molt més flexibles per acollir, compartir i gaudir la vida perquè, en definitiva, obrir els braços i el cor va molt lligat a la mirada i a l'escolta.**

Publicat a *Catalunya cristiana*, núm. 1999 de 14 de gener de 2018.